

Korona-čitnice

Mami mi je v četrtek povedala, da bomo od ponedeljka naprej doma. Prišel je novi zelo nalezljivi virus in zaradi naše zaščite ne bomo šli v šolo kar nekaj časa. Zato, ker je prišel Koronavirus, sva te počitnice z sošolcem Lukom poimenovala Korona-čitnice.

Bil je zadnji dan v šoli pred Korona-čitnicami. Bil sem vesel, ker bodo to zelo dolge počitnice. Veselje mi je prinesel novi virus. Ampak bil je problem, da nisem mogel k nikomur na obisk. Še celo babi Helena je imela rojstni dan in presneti virus ga je pokvaril. Ni mi bilo všeč, ker je ravnatelj po zvočniku povedal jasno in glasno: »To ne pomeni, da bodo počitnice, ampak še zmeraj je šola!«. Rekel sem si: »Saj bo šlo!« No in od petka dalje je imel doma vsak svojo šolo. Od ponedeljka do petka dobivamo vsak dan preko gmaila delo, oziroma pouk na daljavo. Pouk na daljavo mi je postal bolj všeč kot navaden pouk v šoli.

Všeč mi je, ker ni spraševanja in kontrolnih nalog. Vem, pa da jih bo veliko potem, ko bo konec krize. Vseeno pogrešam svoje sošolce in učiteljico.

Upam, da zaradi korona-čitnic ne bodo podaljšali šolskega leta, saj smo vsi pridni in se učimo doma.

Matic Podobnik

PETEK TRINAJSTI

Pisal se je petek 13. Dan, za katerega smo vsi že slišali, da prinaša nesrečo, da je treba biti tega dne še posebej pazljiv, da se na ta dan dogajajo slabe stvari. In tako je bilo. V petek, 13. marca, smo učenci OŠ Žiri izvedeli, da šola zaradi epidemije korona virusa za naslednjih vsaj 14 dni zapira svoja vrata.

Začelo se je kot vsak običajen dan. Zjutaj smo prišli v šolo, se s sošolci pogovarjali kaj bomo kaj počeli. Vse kot vsak drug dan. Nato je v razred prišla učiteljica, in začeli smo pisati test za družbo. Ravno, ko je učiteljica hotela povedati nekaj o obsredozemskem svetu, je po zvočniku začel ravnatelj razlagati, da se bo v ponedeljek šola zaprla. Ko je ravnatelj zaključil z obvestilom, smo vsi fantje in punce rekli KORONA POČITNICE! Nato se je zobet oglasil zvočnik, tokrat ni bil ravnatelj ampak podravnatelj šole Andrej Žakelj. Kar je povedal nas ni ravno razveselilo. Namreč rekel je, da naj se učenci ne veselijo prehitro saj bo pouk potekal na daljavo. Vsak dan nam bo učiteljica poslala naloge, ki jih moramo učenci narediti doma. Poleg tega pa smo ravno na ta dan, na petek trinajstega pisali družbo. In to že prvo uro. Med odmorom smo vsi govorili samo o testu, ki smo ga pisali. Pouk se je zaključil in nekateri smo šli takoj domov nekateri pa v varstvo. Pozabil sem omeniti, da smo že v petek v šoli dobili naloge za ponedeljek in torek – za pouk doma namreč.

Na poti domov sva se z očijem pogovarjala kaj je koronavirus in kako zelo nevaren je. Povedal mi je, da je higiena zelo pomembna pri varovanju pred virusom. Prav tako mi je povedal, da v naslednjih dneh, tednih ne bo druženja s prijatelji, ker se bolezen zelo hitro širi. Tudi otroci ga lahko dobijo.

Od tega petka trinajstega je zdaj minilo že deset dni. Pouk na daljavo poteka tekoče. Učiteljica vsak dan pošlje naloge za naslednji dan. Priznam, nalog in snovi je veliko ampak zmorem. Včasih mi kaj ostane za naslednji dan in tega se vedno lotim najprej zjutraj. Poleg tega skrbim za svojo higieno še bolj kot sem prej. Roke si redno razkužujem, če kdaj zakašljam ali kihnem to naredim v robec. Pouk na daljavo je sicer ok ampak pogrešam prijatelje, učiteljico in šolo. Komaj čakam, da ponovno sedemo v šolske klopi in nadaljujemo s poukom tako, kot smo vajeni.

Luka

POUK NA DALJAVO

Opisala vam bom kako poteka pouk na daljavo pri meni doma. Zjutraj vstanem okoli 8.00, posteljem posteljo in peljem psičko Lucy na sprehod na travnik. Ko prideva ji dam brikete in zamenjam vodo. Pridem v hišo in zajtrkujemo še mi, nato pa se z Drejcem pripraviva za šolo. Drejc dela za mizo v kuhinji, jaz pa kdaj v svoji sobi kdaj pa v kabinetu.

Ves dopoldan pridno delava za šolo. Ati Drejcu pomaga, jaz pa večino delam sama. Za vsak predmet napiševa vse kar je treba, potem prebereva in nato se še naučiva. Ko narediva greva ven in se skupaj z Lucy malo poigramo in gremo še enkrat na travnik, da stečemo tako da se lovimo. Mami dela kosilo, ati pa se zaposli po svoje. Kdaj pa tudi z Drejcem pomagava pri kosilu. Ko se kosilo kuha pa spečemo še kruh. Pojemo in imamo eno uro prostega časa. Jaz sem v svoji sobi in barvam, rišem ali berem, Drejc pa mi kdaj tudi nagaja kdaj pa se tudi on zaposli. Nato damo Lucy v avto in gremo vsi skupaj na kratek pohod za dve uri. Gremo na Ledinco, na Trim, na Mrzli vrh... Skratka na hribe, ki so v okolici Žirov. To mi je pa še najbolj všeč, da pridemo iz pohoda in se gremo odbojko ali telovadimo v garaži. Potlej pa gremo notri in se igramo družabne igre, največkrat RUMMY.

Ko prvi zmaga se gremo naprej dokler tretji konča in takrat se igra konča. Nato greva z Drejcem pod tuš in povečerjava, ati in mami pa takrat delata za šolo. Ko povečerjava pogledava risanko ali film nato pa greva gor, si umijeva zobe in greva spat. Spiva. Tako poteka naš dan.

NELA PEČELIN, 5.C

PRIPOVED O DOŽIVETJU

V ČETRTEK SMO SE PEŠ ODPRAVILI NA ŽIROVSKI VRH. HODILI SMO PO GOZDNI POTI, POSLUŠALI PTIČJE PETJE IN ŠUMENJE VETRA V KROŠNJAH DREVES.

HODILI SMO DVE URI, TAKO, DA SMO BILI ZELO VESELI, KO SMO PRISPELI NA CILJ. POJEDLI SMO SENDVIČE IN POPILI SOK, KI SMO GA IMELI V NAHRBTNIKU. OTROCI SMO SE POTEM ŠLI IGRAT V GOZD. NAREDILI SMO SI TRI TABORE. NANOSILI SMO SI VEJE IN NABRALI STORŽE, S KATERIMI SMO SE TUDI OBMETAVALI. IGRA NAS JE KAR UTRUDILA, ZATO SMO SI VZELI POČITEK IN SE POSLADKALI S SMOKIJI. PO POČITKU SMO PLEZALI PO DREVESIH.

BILO JE ZELO ZABAVNO TAKO, DA SMO KAR TEŽKO ODŠLI DOMOV. BILI SMO VESELI, DA SMO LEP DAN IZKORISTILI ZA DRUŽINSKI POHOD.

Lucija Peternel 5.c